

at man for landsbyers og mindre byers vedkommende tilstræbte en overholdelse heraf ved vejindsnævring o.lign. ved overgangen fra landevej, og at man derudover anvendte særlige hastighedsbegrænsninger til 20 og 30 km/t ved børneinstitutioner, på udprægede boligveje og andre særlige børnebenyttede steder.

Oplysning af voksne trafikanter

De ovennævnte foranstaltninger har kun begrænset værdi, hvis de ikke ledsages af øget agtpågivenhed hos de voksne trafikanter, men måske oven i købet kommer til at virke som sovepude for en svækket agtpågivenhed. F.eks. er en 30 km/t grænse på en boligvej en tvivlsom fordel, hvis den får bilisterne til at småslumre i tillid til, at »negle-farten« giver sikkerhed nok.

Derfor må der iværksættes en oplysningskampagne rettet mod voksne trafikanter, bl.a. om kriterierne for de særlige hastighedsgrænser, således at de umiddelbart opfattes som signal om behov for skærpet opmærksomhed, men i øvrigt om børns reaktionsmønstre, om særlige risikosituationer, om konsekvenser af påkørsler ved de forskellige hastigheder o.s.v.

Afsluttende bemærkninger

Man kan altid ønske yderligere viden, men de eksisterende erfaringer og den eksisterende viden på området børn og trafik er allerede rigelig stor til, at der ikke er nogen undskyldning for ikke allerede nu at gøre en indsats.

Når det i regeringens børnepolitiske redegørelse hedder, at »Regeringen finder, at (Børne)kommissionens overvejelser om nærmiljøtrafikken er et oplagt emne for et projekt under Rådet for Trafiksikkerhedsforskning«, så virker det som en latterliggørelse af den allerede gennemførte forskning og som en dårlig undskyldning for ikke at følge den op med konkrete foranstaltninger. Forslagsstillerne finder ikke, at der er nogen som helst rimelig grund til at lade trafiksikkerhedsmæssig indsats til beskyttelse af børn afvente yderligere projekter, men at der er al mulig grund til og baggrund for at kræve af regeringen, at den foretager sig noget på dette område med det samme.

1) Små cyklister, Dansk Cyklist Forbunds skriftserie nr. 5, 1980, side 26.

2) Færdselshold med børn som cyklister, Lis Iversen, stencilat.

3) Effekten af færdselundervisning i folkeskolens 1. og 3. klasse, Rådet for Trafiksikkerhedsforskning, notat 140, side 25.

4) Små cyklister, side 3.

5) Børnekommissionens betænkning, side 202.

6) Barns trafikikkerhet i de nordiske land, Nordisk Trafiksikkerheds Råds rapport nr. 24, 1979, side 47.

Til punkt 8

Der findes ikke megen tilgængelig viden om, hvor store variationer der er i omfanget af pålagt hjemmearbejde på de forskellige klassetrin og mellem børnene indbyrdes.

Men det er en kendsgerning, at hjemmearbejdet for mange børn (og deres familie) er en meget stor belastning, og at det kraftigt forstærker de ulige vilkår, børnene i forvejen er underkastet. Nogle børn kan få kvalificeret hjælp til hjemmearbejdet, mens andre slet ingen hjælp kan få, og hvis det, der foregår i selve skoletiden, er tilrettelagt på en forudsætning om hjemmearbejde (lektielæsning, opgaveløsning m.v.), bliver konsekvensen uundgåelig, at spredningen i klassen bliver langt større, end den ville være blevet, hvis alle havde samme undervisning og hjælp, d.v.s. hvis hele skolearbejdet placeredes i skoletiden.

Ud over at forstærke ulighederne, som næppe kan være noget mål for nogen, virker hjemmearbejde generelt som en udhuling af børnenes fritid. Selv om der ikke foreligger særlig grundige opgørelser, er det velkendt, at de noget større børn ofte på grund af hjemmearbejdet kan få en arbejdsdag, som langt overstiger voksnes normale daglige arbejdstid.

Dette er helt uantageligt.

De tidsmæssige rammer for folkeskolens undervisning er fastlagt i folkeskolelovens § 13 og 14. De må formodes først og fremmest at være tænkt som en beskyttelse af børnene. Også på den baggrund forekommer det urimeligt, at denne beskyttelse vilkårligt kan undergraves ved pålæg om hjemmearbejde.

Der ses da heller ikke nogetsteds at være hjemmel for at pålægge børn i folkeskolen obligatorisk hjemmearbejde¹⁾. Derfor er nærværende forslag ikke formuleret som en opfordring til lovændring, men som en opfordring til præcisering af, at pålæg om hjemmearbejde er uden lovhjæmmel og ikke kan godtages.

1) Finn Held, Dansk pædagogisk Tidsskrift 1980, nr. 4, side 138ff.

Til punkt 9